

บทความเรื่องที่ 10

ความกลัวเมียนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง
ในประเทศไทย

Henpeckedness in Relationships of Students
of a University of Thailand

กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ* และ วรวัฒน์ เทียนศรี**
Kittisak Jermsittiparsert and Warawat Theansri

* อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต,
Email: kittisak.j@rsu.ac.th

** นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัย
รังสิต, Email: noi-kungza@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความกลัวเมีย และเปรียบเทียบระดับความกลัวเมียดังกล่าวของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศไทย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สาขาวิชา, ภูมิลำเนา, รายได้ และแบบอย่างในครอบครัว และ 2) ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเจ้าชู้และระดับความกลัวเมียข้างต้น ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเหล่านั้น โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชาย ซึ่งมีสถานภาพเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในภาคต้น ปีการศึกษา 2559 จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว การทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ Tukey และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีของ Pearson ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมีความกลัวเมียอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ นักศึกษามหาวิทยาลัยซึ่งมีรายได้ และแบบอย่างในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความกลัวเมียแตกต่างกัน ขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยซึ่งมีสาขาวิชา และภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีระดับความกลัวเมียไม่แตกต่างกัน การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเจ้าชู้และระดับความกลัวเมียของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำ

คำสำคัญ: นักศึกษามหาวิทยาลัย; ความเจ้าชู้; ความกลัวเมีย

Abstract

This study intended to 1) assess and evaluate the degrees of henpeckedness in relationships of students of a university of Thailand by individual factors of field of study, birthplace, income, and family role model, and 2) test the correlation between such henpeckedness and flirtatiousness of the students by utilizing questionnaires to collect data from 400 male undergraduates enrolled in the first semester of academic year 2016. Statistics employed in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-statistic, one-way ANOVA, Tukey's pairwise comparison, and Pearson's correlation coefficient at significance level of 0.05. It was found that the students were henpecked at a moderate level. Students with different family role models and levels of income had different degrees of henpeckedness in relationships, whereas differences in field of study or birthplace did not affect henpeckedness in relationships. The correlation test showed a weak positive correlation between the degrees of flirtatiousness and henpeckedness.

Keywords: University Students; Flirtatiousness; Henpeckedness

บทนำ

“คนไทยใจดี ไม่กลัวผี แต่กลัวเมีย” ข้อความจากผู้รับชมทางบ้านที่ถูกส่งเข้ามายัง รายการเก็บตก ช่วงคำคมวันนี้ เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ.2551 เป็นเครื่องสะท้อนข้อเท็จจริงอันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในสังคมไทยประการหนึ่งว่า ผู้ชายไทยส่วนใหญ่นั้น “กลัวเมีย” (ไมเคิล โรธ, 2532: 89; โกวิท วงศ์สุรวัฒน์, 2549: 6) ถึงขนาดที่อดีตผู้นำประเทศแห่งนี้ท่านหนึ่ง ถูกหยอกล้อโดยสื่อมวลชนว่าเป็น “นายกสมาคมเกรงใจเมีย” (มติชนสุดสัปดาห์, 2551: 10) ขณะที่อดีตนายกรัฐมนตรีอีกท่านหนึ่งซึ่งมีศักดิ์เป็นพี่เขย ยอมรับด้วยตัวว่า “ทำอะไรต้องได้รับการสนับสนุนจากภรรยา” หากปราศจากซึ่งหล่อน “ความเจริญก้าวหน้าใดๆ ในทุกด้านของตน คงมาไม่ถึงครึ่งทาง” เป็นเหตุให้ไม่เคยสนใจหาก “ใครจะว่าตนกลัวเมีย” (พรรณประภา อิศรฤตวิทย์, 2550: 192)

ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ช่วยตอกย้ำวัฒนธรรมว่าด้วยปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างสมาชิกภายในสถาบันครอบครัวไทย ซึ่งฝ่ายหนึ่งเป็นชายเรียกว่าผัว กับอีกฝ่ายหนึ่งเป็นหญิงเรียกว่าเมีย นอกเหนือจากการวิเคราะห์ผ่านสำนวน “ข้างเท้าหน้า-ข้างเท้าหลัง” (Jemsittiparsert, 2016) แล้ว ยังปรากฏอยู่อย่างดาษดื่นในรูปของรหัสทางวัฒนธรรมร่วมสมัย อาทิ ภาพยนตร์ชุด เรื่อง “กลัวเมีย” เขียนบทโดย หลวงอนุรักษรัถการ ออกฉายครั้งแรกเมื่อ พ.ศ.2479 (ถูกนำกลับมาสร้างใหม่เมื่อ พ.ศ.2514 โดย ขุนวิจิตรมาตรา (สง่า กาญจนาคพันธุ์) เป็นผู้กำกับแสดง) และ “คาถาบูชาเมีย” ที่แม้ไม่ทราบความเป็นมาแน่ชัดนัก แต่เนื้อความถูกนำไปเขียนเป็นบทเพลง ขับร้องโดยศิลปินอย่างน้อยที่สุด 3 กลุ่ม ได้แก่ เพ็ญ พรหมแดน ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทยลูกทุ่ง) ประจำปี พ.ศ.2555 และ โชคดี แดนดำนเนิน ในชื่อ “คาถาบูชาเมีย” และล่าสุด วงจันทร์ ในชื่อ “คาถาบูชาเมีย 2560”

ภาพที่ 1 : ภาพยนตร์พูด เรื่อง “กลัวเมีย”

ภาพที่ 2 : คาถาขุขเมีย

คำอธิบายเกี่ยวกับมูลเหตุของความกลัวดังกล่าว ส่วนใหญ่สืบย้อนไปถึงรูปแบบของครอบครัวไทย ที่นอกจากจะเป็นครอบครัวขยายแล้ว ยังมีการจัดที่อยู่อาศัยแบบมาตุพงศ์ กล่าวคือ นิยมให้ผู้ชายย้ายเข้ามาอยู่ในบ้านของฝ่ายหญิง ภายหลังการแต่งงาน เพื่อสืบเชื้อสกุลทางฝ่ายหญิง ซึ่งการอยู่อาศัยท่ามกลางญาติพี่น้องเช่นนี้ ย่อมทำให้เมียมีปฏิกิริยาป้องกันการทำตามอำเภอใจของผัว เพราะมีผู้

หลักผู้ใหญ่อยุ่สนับสนุนเป็นกำลังใจ รวมถึงให้ความช่วยเหลือยามต้องการ กอปรกับบทบาททางการผลิตและการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจที่สูงกว่าของเมีย ภายใต้ระบบทางสังคมที่มีการเกณฑ์แรงงานไพร่ ให้ต้องเข้าเดือน-ออกเดือน ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา เมียจึงเป็นผู้รับผิดชอบการกินอยู่ รวมถึงดูแลกิจการภายในครัวเรือน ตลอดจนเป็นใหญ่ภายในบ้าน มีอำนาจเหนือกว่า หรืออย่างน้อยที่สุดก็ทัดเทียมกับผู้ชายโดยตลอด (Jermstittiparsert, 2016: 21-22)

ที่ว่า การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างน้อยที่สุด นับตั้งแต่การประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2504 - 2509) ซึ่งก่อผลกระทบให้เกิดอย่างมากต่อครอบครัวไทย (หอมหวน บัวระภา, เกรียงเทพ วีระนันทนาพันธ์, เฉลิมเกียรติ มินา, เทพพร มังธานี, จิราวรรณ แทนวัฒนกุล, พร้อมจิตร ท่อนบุญเหิม, ปทุมรัตน์ ต่อบงศ์ และ นพรัตน์ รัตนประทุม, 2550: 1) นำมาซึ่งการกล่าวต่างกรรมต่างวาระว่า “ครอบครัวไทยทุกวันนี้เปลี่ยนแปลงไปจากที่เคยเป็นมาในอดีต” (ชาย โพธิ์สิตา, 2552: 1) อาทิ รูปแบบการแต่งงานเริ่มถูกท้าทาย การอยู่กินกันแบบใหม่เกิดขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยในเมือง ที่มีโอกาสใช้ชีวิตห่างไกลจากสายตาของพ่อแม่ ปลอดภัยจากการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ทำให้สามารถตัดสินใจทำอะไรได้โดยง่ายด้วยเหตุผลของตนเอง (ชาย โพธิ์สิตา, 2552: 6-7) ไม่ว่าจะเป็น เพศสัมพันธ์ หรือความรักก็ตาม (ศิริกุล อิศรานุกรักษ์ และวรรณ เตชวณิชยพงศ์, 2543 อ่างใน เนตรนาภา พรหมมา, จรวยพร สุภาพ, กนิษฐา จำรูญสวัสดิ์, พิมพ์สุรางค์ เตชะบุญเสริมศักดิ์ และ สุปรียา ต้นสกุล, 2556: 159)

ทำนองเดียวกับองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงของครอบครัวและครัวเรือนไทยโดยภาพรวม ที่หลายส่วนขาดความชัดเจนและค่อนข้างคลุมเครือเนื่องจากไม่มีหลักฐานสนับสนุนที่เพียงพอ หลายครั้งอาศัยเพียงการอ้างต่อๆ กันมา โดยปราศจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อรองรับอย่างจริงจัง จึงจำเป็นต้องทำการสำรวจและประมวลผลในเชิงปริมาณ (ชาย โพธิ์สิตา, 2554: 25) การทำความเข้าใจเกี่ยวกับ “ความกลัวเมีย” ภายใต้เงื่อนไขของความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัยไทยในปัจจุบัน จึงมีความสำคัญไม่น้อยในทางวิชาการ ในฐานะ

ขนาดตัวอย่างกรณีไม่ทราบค่าประชากร ด้วยสูตรของ Cochran (1977) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น เท่ากับ ร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อน เท่ากับ ร้อยละ 5 ได้ขนาดตัวอย่าง เท่ากับ 400 ตัวอย่าง สุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Stage Sampling) เริ่มจากจำแนกสาขาวิชา ออกเป็น 5 สาขาวิชา ได้แก่ 1) วิทยาศาสตร์-สุขภาพ 2) วิศวกรรมศาสตร์-เทคโนโลยี 3) มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ 4) เศรษฐกิจ-ธุรกิจ และ 5) ศิลปะ-การออกแบบ จากนั้นจึงสุ่มคณะวิชา จำนวน 2 คณะวิชา จากแต่ละสาขาวิชา รวม 10 คณะวิชา ได้แก่ 1) แพทยศาสตร์ 2) วิทยาศาสตร์ 3) วิศวกรรมศาสตร์ 4) วิทยาลัยการbin 5) ศิลปะศาสตร์ 6) รัฐศาสตร์ 7) บัญชี 8) การท่องเที่ยวและการบริการ 9) ดิจิทัลอาร์ต และ 10) ดนตรี ตามลำดับ โดยผู้วิจัย กำหนดสัดส่วนของตัวอย่างในแต่ละคณะวิชาเท่าๆ กัน ที่คณะวิชาละ 40 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลห้วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2559 โดยใช้เครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ 1) สาขาวิชา 2) ภูมิลำเนา 3) รายได้ และ 4) แบบอย่างในครอบครัว 2) ความเจ้าชู้ จำนวน 5 ข้อ สร้างขึ้นจาก “5 คุณสมบัติเบื้องต้นคนเจ้าชู้” โดย วรวิทย์ เต็มวุฒิการ (2556: 84) ได้แก่ 1) ห้วนไหวทันที่ที่เห็นสาวสวย 2) โสด ... (แต่ไม่สด) ... เสมอ 3) บอกรักเป็นกิจวัตรประจำตัว 4) อธิยาศัยดีจนคุณชายต้องเรียกพี่ และ 5) จีบสาวได้คือกำไรชีวิต และ 3) ความกลัวเมีย จำนวน 12 ข้อ ปรับปรุงให้สอดคล้องกับบริบทของความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัยไทยในปัจจุบัน จาก “คาถาขูเมีย” ได้แก่ 1) ความอดทนเป็นคุณสมบัติของแฟนที่ดี 2) การซื้อรองเท้าคูใหม่ จำเป็นต้องบอกให้แฟนรับรู้ก่อน 3) การไปเที่ยวกับเพื่อน จำเป็นต้องได้รับการอนุมัติจากแฟนก่อน 4) การคอมเมนต์รูปสาวๆ บนเฟซบุ๊ก เป็นเรื่องต้องห้าม 5) การเจียบเวลาโดนแฟนตำ เป็นทางออกที่ดี 6) เมื่อแฟนโทรตามให้กลับ ท่านจะขอตัวกลับทันที 7) ผู้ชายไม่ควรเร่งผู้หญิงขณะเธอข้อปึง 8) ก่อนออกไปไหนมาไหนตอนกลางคืน จำเป็นต้องระบุเวลาที่ชัดเจน 9) การแยกกันเดินข้ามถนน เป็นสิ่งซึ่งแฟนท่านรับได้* 10) ท่านสามารถกินข้าวก่อนได้

โดยไม่ต้องรอให้พร้อมกัน* 11) ไม่ว่าแฟนจะถูกหรือผิด ท่านต้องเข้าข้างแฟนเสมอ และ 12) บางครั้งก็อดคิดไม่ได้ว่า ไม่น่ามีแฟนเลยจริงๆ (เครื่องหมาย * หมายถึง ข้อคำถามเชิงลบ)

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที การวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบทางเดียว การทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ Tukey และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีของ Pearson ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และ แปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ด้วยเกณฑ์ของ Hinkle, Wiersma และ Jurs (2003)

ผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาชายจากทั้ง 5 สาขาวิชา สาขาวิชาละเท่าๆ กัน สาขาวิชาละ 80 คน ส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ร้อยละ 28.8) มีรายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 10,000-14,999 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 37.8) และมีแบบอย่างในครอบครัว ที่บิดาไม่กลัวเมีย (ร้อยละ 61.5)

ความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัย

ความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมีความหวั่นไหวทันทีที่เห็นสาวสวย (ค่าเฉลี่ย = 3.95) และมีความคิดเห็นว่าจีบสาวได้คือ กำไรชีวิต (ค่าเฉลี่ย = 3.57) อยู่ในระดับมาก ขณะที่มิอ้อยาศัยดีจนคุณชายต้องเรียกพี่ (ค่าเฉลี่ย = 3.42), โสด ... (แต่ไม่โสด) ... เสมอ (ค่าเฉลี่ย = 3.24) และบอกรักเป็นกิจวัตรประจำตัว (ค่าเฉลี่ย = 3.17) อยู่ในระดับปานกลาง

ความกลัวเมียนักศึกษามหาวิทยาลัย

ความกลัวเมียนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.36) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมีความคิดเห็นว่าการอดทนเป็นคุณสมบัติของแฟนที่ดี มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.18) รองลงมาคือ ผู้ชายไม่ควรเร่งผู้หญิงขณะเธอข้อบ่ง (ค่าเฉลี่ย = 3.78), การเจียเวลาโดนแฟนด่า เป็นทางออกที่ดี (ค่าเฉลี่ย = 3.69) และการไปเที่ยวกับเพื่อน จำเป็นต้องได้รับการอนุมัติจากแฟนก่อน (ค่าเฉลี่ย = 3.54) ตามลำดับ โดยมีความคิดเห็นเห็นว่า ไม่ว่าแฟนจะถูกหรือผิด ท่านต้องเข้าข้างแฟนเสมอ น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 2.63)

การเปรียบเทียบระดับความกลัวเมียนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สาขาวิชา การเปรียบเทียบระดับความกลัวเมียนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามสาขาวิชา ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีระดับความกลัวเมียนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความกลัวเมียนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	p-value
วิทยาศาสตร์-สุขภาพ	80	3.42	.42	2.131	.076
วิศวกรรมศาสตร์-เทคโนโลยี	80	3.41	.40		
มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์	80	3.36	.42		
เศรษฐกิจ-ธุรกิจ	80	3.32	.37		
ศิลปะ-การออกแบบ	80	3.27	.35		

ภูมิลำเนา การเปรียบเทียบระดับความกลัวเมียนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามภูมิลำเนา ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยที่มาจากภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน มีระดับความกลัวเมียนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความกลัวเมียน จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	p-value
กรุงเทพฯ/ปริมณฑล	115	3.34	.45	.591	.669
ภาคเหนือ	62	3.40	.37		
ภาคอีสาน	59	3.30	.38		
ภาคกลาง	102	3.35	.40		
ภาคใต้	62	3.39	.42		

รายได้ การเปรียบเทียบระดับความกลัวเมียนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามรายได้ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับความกลัวเมียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความกลัวเมียน จำแนกตามรายได้

ภูมิลำเนา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	p-value
ต่ำกว่า 10,000 บาท	42	3.15	.41	3.619	.003**
10,000-14,999 บาท	151	3.37	.38		
15,000-19,999 บาท	135	3.35	.37		
20,000-24,999 บาท	38	3.40	.33		
25,000-29,999 บาท	25	3.52	.35		
ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป	9	3.51	.79		

เครื่องหมาย ** หมายถึง $p\text{-value} \leq .01$

ทั้งนี้ เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ Tukey พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท (ค่าเฉลี่ย = 3.15) มีระดับความกลัวเมียน้อยกว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ระหว่าง 10,000-14,999 บาท (ค่าเฉลี่ย = 3.37) นักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,000-24,999 บาท (ค่าเฉลี่ย = 3.40) และ นักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 25,000-29,999 บาท (ค่าเฉลี่ย = 3.52) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบรายคู่ ระดับความกลัวเมีย จำแนกตามรายได้

	ค่าเฉลี่ย	1	2	3	4	5	6
1	3.15	-	.021*	.055	.050*	.003**	.131
2	3.37	-	-	.998	.996	.438	.899
3	3.35	-	-	-	.937	.308	.837
4	3.40	-	-	-	-	.838	.978
5	3.52	-	-	-	-	-	1.000
6	3.51	-	-	-	-	-	-

เครื่องหมาย * หมายถึง $p\text{-value} \leq .05$; เครื่องหมาย ** หมายถึง $p\text{-value} \leq .01$

แบบอย่างในครอบครัว การเปรียบเทียบระดับความกลัวเมียของ นักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามแบบอย่างในครอบครัว ด้วยค่าสถิติที พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีแบบอย่างในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีระดับความกลัวเมียแตกต่างกัน โดยนักศึกษานักศึกษาที่มีบิดากลัวเมีย (ค่าเฉลี่ย = 3.41) มีระดับความกลัวเมียสูงกว่านักศึกษามีบิดาไม่กลัวเมีย (ค่าเฉลี่ย = 3.32)

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความกลัวเมีย จำแนกตามแบบอย่างในครอบครัว

แบบอย่างในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	p-value
มีบิดากลัวเมีย	154	3.41	.36	2.374	.018*
มีบิดาไม่กลัวเมีย	246	3.32	.41		

เครื่องหมาย * หมายถึง $p\text{-value} \leq .05$

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเจ้าชู้และระดับความกลัวเมียของนักศึกษามหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างระดับความเจ้าชู้และระดับความกลัวเมียของนักศึกษามหาวิทยาลัย ด้วยวิธีของ Pearson พบว่า ระดับความเจ้าชู้และระดับความกลัวเมียของนักศึกษามหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำ (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .357)

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเจ้าชู้และระดับความกลัวเมีย

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระดับความกลัวเมีย	p-value	แปลผลระดับ ความสัมพันธ์
ระดับความเจ้าชู้	.357	.001**	ต่ำ

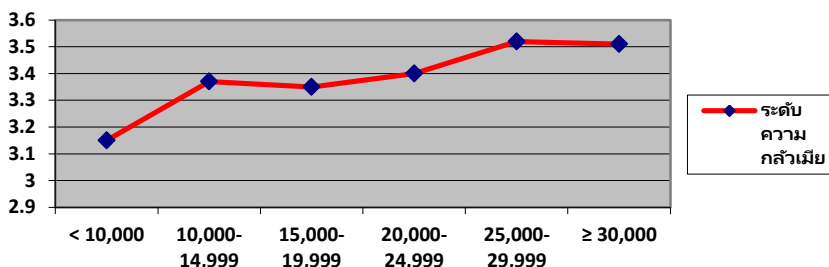
เครื่องหมาย ** หมายถึง p-value $\leq .01$

การอภิปรายผลการวิจัย

นอกจากผลการวิจัยครั้งนี้จะชี้ให้เห็นว่า นักศึกษามหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะกำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาใด หรือมาจากภูมิภาคใดของประเทศก็ตาม ล้วนมีระดับความกลัวเมียไม่แตกต่างกันแล้ว การวิจัยครั้งนี้ยังเปิดเผยให้เห็นถึงแนวโน้ม รวมถึงสามารถตอบข้อสงสัยสำคัญของสังคมได้อย่างน้อยที่สุด 3 ประการ

ประการแรก การเปรียบเทียบระดับความกลัวเมียของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามรายได้ มีเพียงชี้ให้เห็นว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท มีระดับความกลัวเมียน้อยกว่านักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า ถึง 3 จากอีก 5 กลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่การวิเคราะห์ดังกล่าว ยังแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มด้วยว่า นักศึกษาที่ยังมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากขึ้นเท่าใด ก็จะมีระดับความกลัวเมียมากขึ้นด้วยเท่านั้น จากค่าเฉลี่ยเพียง 3.15 สำหรับนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่ถึง 10,000 บาท ปรับตัวสูงขึ้นเป็น 3.51 สำหรับนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป นั่นนี้ จึงอาจนำไปสู่ข้อสรุปได้ได้ว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับระดับ

ความกลัวเมีย โดยผู้ที่ยังมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ร่ำรวย ก็ยังมีความกลัวเมียที่มากขึ้นด้วย เป็นเงาตามตัว

ภาพที่ 1 แนวโน้มระดับความกลัวเมียของนักศึกษามหาวิทยาลัย
จำแนกตามรายได้

ประการต่อมา ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีบิดากลับเมีย มีระดับความกลัวเมียมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีบิดาไม่กลัวเมีย ยืนยันให้เห็นถึงอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมของบิดาต่อบุตร ในฐานะแบบอย่างในความเป็นผู้ชาย (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2559: 2) ภายใต้ความสัมพันธ์ระหว่างชาย-หญิงในลักษณะของครอบครัวอีกด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Goldberg และ Carlson (2014) นี้ ผลการวิจัยนี้จึงเผยให้เห็นว่า การถ่ายทอดวัฒนธรรมว่าด้วยปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจของผู้ที่อยู่กัน ระหว่างแบบดั้งเดิมกับแบบใหม่ภายในสังคมไทย ยังมีความโน้มเอียงที่จะสามารถรักษารูปแบบเดิมไว้ได้ต่อไป

ประการสุดท้าย ผลการวิจัยซึ่งพบว่า ระดับความเจ้าชู้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระดับความกลัวเมียของนักศึกษามหาวิทยาลัยนี้ สามารถตอบคำถามที่ปรากฏทั่วไปในสังคมไทยเรื่อยมา เช่น “คนกลัวเมีย เจ้าชู้จริงหรือ !!!!!!!” (ทอมเผ่า, 2550) และ “จริงหรือที่เขาบอกว่า ผู้ชายเจ้าชู้มักจะกลัวเมีย” (ข้าวปั้น (แกงป่าปลาทุ), 2551) เป็นต้น ได้อย่างชัดเจนด้วยข้อมูลเชิงปริมาณ ว่าสมมติฐาน

ดังกล่าวสอดคล้องกับความเป็นจริง อย่างน้อยที่สุดในกรณีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยไทย

ข้อเสนอแนะ

อย่างไรก็ดี เนื่องด้วยการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเก็บรวบรวมเฉพาะข้อมูลแบบตัดขวาง (Cross-Sectional Data) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย ห้วงภาคต้น ปีการศึกษา 2559 เท่านั้น มิใช่ข้อมูลอนุกรมเวลา (Time-Series Data) ของระดับความกลัวเมียของนักศึกษามหาวิทยาลัย กระทั่งภาพรวมของประชาชนในสังคมไทย แม้ผู้วิจัยจะนำตัวแปรแบบอย่างในครอบครัว มาร่วมในการวิเคราะห์ครั้งนี้ด้วย เพื่อชี้ให้เห็นถึงมิติของการถ่ายทอดวัฒนธรรม แต่ก็ยังมีอาจแสดงให้เห็นถึง “การเปลี่ยนแปลง” ของตัววัฒนธรรม อันเป็นข้อคำถามสำคัญของ ชาย โพธิสิตา (2552, 2554) ได้อย่างชัดเจนนัก

ด้วยข้อจำกัดของลักษณะของข้อมูล ที่เท่าที่สืบค้น พบว่ามีเคยถูกเก็บรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบในรูปของข้อมูลเชิงปริมาณมาก่อน การศึกษาเปรียบเทียบระดับความกลัวเมียโดยอาศัยครัวเรือนเป็นหน่วยในการวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นข้อมูลของแต่ละรุ่น (อาทิ ปู่-บิดา-บุตร) อาจเป็นแนวทางที่ดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ในอนาคตอันใกล้นี้ เพื่อเติมเต็มองค์ความรู้เท่าที่มีอยู่ ด้วยการแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมระหว่างรุ่นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. 2559. **ความสำคัญของคุณพ่อที่มีต่อลูก**. สืบค้นเมื่อ 31 ธันวาคม 2559 จาก www.owf.go.th/wofa/modules/website/upload/article/4b9d72fd36f47278210e3fb273e16f69.pdf.
- โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. 2549. “ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง.” **มติชน** (6 ธันวาคม 2549) หน้า 6 ข้าวปั้น (แกงป่าปลาทุ). 2551. **จริงหรือที่เขาบอกว่า ผู้ชายเจ้าชู้มักจะกลัวเมีย**. สืบค้นเมื่อ 31 ธันวาคม 2559 จาก topicstock.pantip.com/klaibann/topicstock/2008/06/H6697590/H6697590.html
- ชาย โพธิ์สิตา. 2552. “เกิดอะไรขึ้นกับครอบครัว ?.” ใน ชาย โพธิ์สิตา และ สุชาดา ทวีสิทธิ์ (บรรณาธิการ). **ประชากรและสังคม 2552: ครอบครัวไทยในสถานการณ์เปลี่ยนแปลงผ่านทางสังคมและประชากร**. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, หน้า 1-15.
- _____. 2554. “การเปลี่ยนแปลงครอบครัวและครัวเรือนไทย: เรา (ไม่) รู้อะไร ?.” ใน สุรีย์พร พันพิง และ มาลี สันภูวรรณ (บรรณาธิการ). **ประชากรและสังคม 2554: จุดเปลี่ยนประชากร จุดเปลี่ยนสังคมไทย**. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, หน้า 23-41.
- ทอมเผ่า. 2550. **คนกลัวเมีย เจ้าชู้จริงหรือ !!!!!!!**. สืบค้นเมื่อ 31 ธันวาคม 2559 จาก board.narak.com/topic.php?id=223826.
- เนตรนภา พรหมมา, จรรย์พร สุภาพ, กนิษฐา จำญญสวัสดิ์, พิมพ์สุรางค์ เตชะบุญเสริมศักดิ์ และ สุปรียา ตันสกุล. 2556. “ปัจจัยคาดทำนายความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชาย ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย.” **วารสารนเรศวรพะเยา 6 (2): 157-167.**

- พรรณประภา อินทรวินัยนันท์. 2550. **บทบาทและอิทธิพลภริยานายกรัฐมนตรีไทย ต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมืองไทยในรอบ 70 ปี (2475-2550)**. กรุงเทพมหานคร: บ้านพิทักษ์อักษร.
- มติชนสุดสัปดาห์. 2551. “นายกสมาคม ‘เกรงใจเมีย’ สมชาย วงศ์สวัสดิ์ ชีวิตนี้พลีเพื่อ ‘น้องแดง’.” **มติชนสุดสัปดาห์** 28 (1467): 10.
- ไมเคิล ไรท์. 2532. “สตรีนิยม หรือพลีเจ้าแม่.” **ศิลปวัฒนธรรม** 10 (12): 88-91.
- วรวิทย์ เต็มวุฒิการ. 2556. “5 กลยุทธ์...หยุดความเจ้าชู้!” **Secret** 6 (121): 84-85.
- หอมหวน บัวระภา, เกียรติเทพ วีระนันทนาพันธ์, เฉลิมเกียรติ มินา, เทพพร มังธานี, จิราวรรณ แท่นวัฒนกุล, พร้อมจิตร ห่อนบุญheim, ปทุมรัตน์ ต่อวงศ์ และ นพรัตน์ รัตนประทุม. 2550. **การเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และครอบครัว ที่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่น: กรณีศึกษา หมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น**. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Cochran, W. 1977. **Sampling Techniques**. 3rd ed. New York: John Wiley & Sons.
- Hinkle, D., Wiersma, W. & Jurs, S. 2003. **Applied Statistics for the Behavioral Sciences**. 5th ed. Massachusetts: Houghton Mifflin.
- Goldberg, J. & Carlson, M. 2014. “Parents' Relationship Quality and Children's Behavior in Stable Married and Cohabiting Families.” **Journal of Marriage and Family** 76 (4): 762-777.
- Jermstittiparsert, K. 2016. “Culture of “Elephant Front Legs-Hind Legs”: A Debate on the Actuality of Sexual Politics in Thai Society.” **The Social Sciences** 11 (1): 20-28.

Translated Thai References

- Buarapha, H., Weeranathanaphan, K., Mina, C., Mungthanee, T., Tanwattanakul, J., Hornboonherm, P., Torwong, P. & Rattanaprathum, N. 2007. **Influence of Changes in Economy, Society, Cultures, and Families on Teenage Relationships: Case Study of a Khon Kaen Village.** Khon Kaen: Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University.
- Department of Women's Affairs and Family Development, Ministry of Social Development and Human Security. 2016. **The Importance of Fathers in Children's Lives.** Retrieved 31 October 2016 from www.owf.go.th/wofa/modules/website/upload/article/4b9d72fd36f47278210e3fb273e16f69.pdf.
- Intrawitayanunt, P. 2007. **Roles and Influences of Thai Prime Ministers' Spouses towards Political and Social Changes for the Past 70 Years (1932-2007).** Bangkok: Pitakaksorn Printing.
- Kawpoon (Gaeng-Pa-Pla-Too). 2008. **Is It True That Flirty Men Are Afraid of Their Wives?** Retrieved 31 October 2016 from topicstock.pantip.com/klaibann/topicstock/2008/06/H6697590/H6697590.html.
- Matchon Weekly. 2008. "President of 'Tamed Husbands' Association, Somchai Wongsawat, This Life for Dearest 'Daeng'." **Matchon Weekly** 28 (1467): 10.

- Podhisita, C. 2009. “What has Happened to Families?.” in C. Podhisita & S. Thaweesi (eds.). **Population and Society 2009: Thai Families in the Social and Demographic Transitions**. Nakhon Pathom: Institute for Population and Social Research, Mahidol University, pp. 1-15.
- _____. 2011. “Thai Family and Household Changes: What We Don't Know?.” in S. Punpuing & M. Sunpuwan (eds.). **Population and Society 2011: Thailand's Population in Transition : A Turning Point for Thai Society**. Nakhon Pathom: Institute for Population and Social Research, Mahidol University, pp. 23-41.
- Promma, N., Suphab, J., Chamroonsawasdi, K., Taechabunsermsak, P. & Tansakul, S. 2013. “Factors Predict Intentions to Have Premarital Sexual Amongst Freshman College Male Students.” **Naresuan Phayao Journal** 6 (2): 157-167.
- Temwuttikarn, V. 2013. “5 Tips... Stop Firties!.” **Secret** 6 (121): 84-85.
- Tomtao. 2007. **Are Those Scared of Wives Actually Philandering !!!!!?**. Retrieved 31 October 2016 from oard.narak.com/topic.php?id=223826.
- Wongsurawat, K. 2006. “Men are the Forelegs, Women are the Hind Legs of Elephants”. **Matichon** (6 October 2006), pp. 6.
- Wright, M. 1989. “Feminism or Goddess Worshipping.” **Silapawattanatham** 10 (12): 88-91.